

Multisport med UCPA

Tåget från Göteborg var försenat hem. Jimmy hämtade mig på centralen och vi åt sushi. Jag hade sen några timmar på mig att packa upp, tvätta och packa igen. Jimmy passade på att sova i två och hade två timmar på sig att packa. Vid tre gick vi mot Triangeln. Inte snabbt för Jimmy haltade. Jimmy somnade överallt. På tåget, Kastrup, flygen och i Frankfurt. Själv var jag riktigt trött, men vågade bara sova på flygen. Resan gick bra med undantag av en otrevlig säkerhetsvakt, som förhoppningsvis bara hade vaknat på felsida.



Vi gick runt i Lyon och åt på dagen. Sedan gick vi till hotellet och vilade. På kvällen var vi på en pizzeria och försökte lista ut vad de olika pizzorna innehöll. Alla fransmän är inte bra på engelska. Till slut blev det två goda pizzor!



På lördagen tog vi oss till Briançon via tåg, buss och tåg. Val i Briançon lyckades vi hitta en buss till UCPA-centret i Serre Chevalier, trots att hon i biljetluckan inte heller hade engelska som sitt favoritämne i skolan. Vi kom fram vid fyratiden och installerade oss på stället. Jimmy och jag skulle först inte bo i samma rum, men Rebecca och Emelie hade inget emot en kille på rummet.



På söndagen var det ganska kallt och blåsigt. Jag och Agnes tog en promenad på en timme på förmiddagen. Vid elvatiden var det rundvandring och det visade sig att vi gick nästan samma håll som vi gått tidigare på förmiddagen. Det anlände fler och fler som skulle bo på centret. På eftermiddagen var det orientering. En lång runda där det gällde att rita av symboler på vägen. Nästan alla svenskarna var i samma grupp och vi lyckades ta oss runt på knappt 2 timmar. Endast slagna av en grupp fransmän.



På måndagen var första dagen med aktiviteter. Jag och Jimmy hade hamnat i grupp 2 tillsammans med tre svenskar (Rasmus, Ann och Fredrik), två fransmän och en belgare. Yann var instruktör och visade sig vara riktigt bra. Klättring stod på schemat första dagen. Vi fick med oss utrustning och åkte iväg. Lite snabb genomgång och sedan var det bara att klättra. Jag hann med två leder på förmiddagen, innan det var dags för lunch. Baguetter, chips, bars och frukt. På eftermiddagen tog jag mig upp för sex leder. Fingrarna och underarmarna kände sen av klättringen.



På tisdagen var det dags för canyoning. Felix var instruktör. Vi åkte 45 min bort. Gick uppför i drygt en timme med våtdräkter och packning på ryggen. Ganska svettigt och ansträngande. Vi tog oss sen ner i ravinen och satte på oss våtdräkterna. Vi hann med en snabb lunch. Sen var det bara att ta sig ner i det kalla vattnet. Vi firade oss ner för vattenfall (det högsta var 17 meter), åkte kana och hoppade (5 meter). Det tog oss drygt fyra timmar att ta oss tillbaka till bussen. Riktigt roligt! Lite kallt om händerna bara. Det blev sen välbehövlig lunch.



På onsdagen stod det via feratta på schemat. Det är något som har införts av den italienska militären. Man klättrar på utsatta leder med hjälp av steg i berget. Hela tiden är man förankrad i metallväjrar som sitter fast i berget. Det mesta var ganska enkel klättring, men när det är 150 meter rakt ner till marken så blev det ganska läskigt. Vi hade Yann idag igen. Vi började med en grön led och fortsatte med en röd. Jag och Jimmy var fast kopplade och var hela tiden först. Vid tolvtiden började det regna. Vi tog skydd under en klippa och åt lunch. Sen fortsatte vi klättringen med resten av den röda och en svart. Det blev halt på berget på eftermiddagen av allt regn. Vi avslutade via ferattan med att ta oss över en bro, som var 100 meter ovanför marken.



På kvällen var Jimmy ute på La Grotte med nästan hela vår grupp. Själv var jag helt slut och gick och la mig klockan nio.

På torsdagen var det mountainbike. Det jag hade varit mest rädd för, eftersom jag inte ville slå mig. Själv hade jag lyckats klara mig bra under veckan, medan andra var helt blåsagna. Vi cyklade först ganska platt och hade lite teknikövning. Det var några längre tunga uppförsbackar innan lunch. Jag flåsade riktigt mycket på grund av den höga höjden. Vi bodde på 1300 meters höjd. Lunchen åt vi med underbar utsikt. Efter maten cyklade vi utför. Riktigt härligt! Sen började de två tunga stigningarna. Tre från gruppen, som var trötta, valde att cykla hem. Vi andra cyklade på lägsta växel uppför i kanske 40 min. En riktigt utmaning. Rasmus var riktigt stark, men annars hängde jag med bra. Seb, instruktören, kallade honom The impossible Swede. Efter stigningen blev det mycket nedför. Det var ganska svårt med stenar och rötter. Sedan påbörjades den sista uppförsbacken, som slutade vid en restaurang. Vi skulle sen cykla nedför hela vägen hem. Det var några svåra nedförskörningar. På en blev jag rädd och bromsade, vilket man inte skulle göra. Cykeln välte och jag fick trampa rakt in i benet. Onödigt! Val hemma var jag riktigt slut och hade lite ont i baken, men det var det värt!



Under fredagen blev vädret bättre. Vi hade vattensporter hela dagen. Airboat under förmiddagen och rafting efter lunch. Airboat var som kajak fast i gummibåt. Det var riktigt svårt i början. Jag fastnade på flera stenar och fick båten fylld med vatten. Under tiden blev det lättare och lättare, men jag välte en gång i riktigt strömt vatten. Ann välte precis efter och hennes båt flöt iväg. Vi badade i ett vattenfall och det var skönt med våtdräkten på. Det blev, för första gången under veckan, lunch på centret. Gott! Det blev glass i solen till efterrätt och sen ett dopp i poolen. Raftingen var också skoj. Jag och Jimmy satt längst fram. Jean-Michel och en fransman med svårt namn bakom oss. Instruktören satt längst bak, styrde och gav kommandon. Raftingbåten var mycket mer stabil. Instruktören försökte välta oss någon gång, genom att styra rakt på stenar, men vi höll oss i båten. Vi åkte även ner för ett ganska stort vattenfall.



På lördagen hade vi bara halvdag. Jag och Jimmy valde att köra airboat. Vi hoppade i forsen, där vi startade med raftingbåten. Riktigt roligt! Många ställen med strömt och det kändes som man hade blivit bättre. På eftermiddagen åkte många hem. Jag och Jimmy hade först tänkt åka till Embrun, där det fanns en stor konstgjord sjö, men eftersom vädret hade blivit så fint, valde vi att stanna kvar på centret. Eftermiddagen spenderades vid poolen. När det var dags för middag, var jag knappt hungrig. Vi var vana att röra oss så mycket under dagarna, men nu hade vi inte gjort mycket på några timmar.



Nästa dag gick Jimmy och jag ner till byn och hyrde två cyklar. Vi cyklade först ner till Briançon. En dryg mil. Vi cyklade på mysiga vägar längst floden. När vi var framme, fixade vi tågbiljetter tillbaka till Lyon på tisdag eftermiddag. Vi cyklade först på bilvägen på vägen tillbaka för att slippa de små vägarna, när det lutade uppför hela vägen. Efter ett tag cyklade vi ner och höll oss i från trafiken. Vi var tillbaka lagom till lunch. Vi tog en längre lunch och jag doppade mig i poolen. Agnes hade kommit tillbaka och hon följde med oss under eftermiddagen. Vi cyklade ungefär på samma ställen som vi gjort med gruppen. Vi var tillbaka fyra timmar senare och var ganska trötta.



På måndagen hade vi tänkt göra någon aktivitet, men det fanns inte platser på några roliga. Det blev en pooldag istället. Jag låg i solen och Jimmy tryckte in sig i skuggan. Inte konstigt att man inte blir varm och sugen på ett bad där!:) På eftermiddagen gick vi en runda i byn.



På tisdagen tog vi det lugnt. Vi tillbringade tid vid poolen och packade. Vid 14 tog vi bussen till Briançon och tåget gick vid 15. Tåget gick bra till en början, men sen började det gå långsamt och stod still på en station i en halvtimme, för att invänta ett tåg. Det fortsatte sen i snigelfart. Vi var nästan en timme sena till stationen vi skulle byta tåg på och missade anslutningen med en kvart. Efter en del språkproblem, hoppade vi av på nästa station och sprang till ett tåg som skulle gå några minuter senare. Det ett tåg med två våningar och det gick riktigt snabbt. Plötsligt var vi framme i Lyon en kvart tidigare än planerat. Mycket konstigt, fast vi klagade infel!



Under onsdagen regnade det nästan hela dagen. Vi gick till ett köpcenter och väntade på att något lunchställe skulle öppna. Jag tog en pizza och Jimmy pasta. Vid 13 tog vi tåget till flygplatsen och efter en mellanlandning i Frankfurt, så var vi framme på Kastrup vid 19. Luftfärden var lite orolig och planet hamnade i några luftgropar. Det gällde att hålla i drickan. Vi stod och väntade i nästan en timme på bagaget, men till slut kom det. Vi var hemma igen vid 21.

Vi hade en riktigt, riktigt härlig semester! Testade på många saker man annars aldrig skulle ha provat. Träffade massor av trevligt folk. Åt supergod mat. Jag rekommenderar verkligen UCPA, både deras sommar- och vinteraktiviteter!